

Максимець С.М. Емоційний інтелект як чинник психологічної безпеки освітнього середовища /Abstracts of IV International Scientific and Practical Conference Stockholm, Sweden (январь 29-31, 2024), с.300-302

https://eu-conf.com/events/innovative-research-and-perspectives-of-the-development-of-science-and-technology/?utm_source=eSputnik-promo&utm_medium=email&utm_campaign=EU-CONF-Sbornik_materialov_konferencii_opublikovan&utm_content=1056458403

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ЧИННИК ПСИХОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

**Максимець Світлана Миколаївна,
кандидат психологічних наук, доцент
Житомирський державний університет
імені Івана Франка
smmaksimets@gmail.com**

Сприяння покращенню психічного здоров'я учасників освітнього процесу є важливим завданням для створення психологічно безпечного та підтримуючого освітнього середовища, що сприяє їхньому успіху та розвитку. Психологічна безпека освітнього середовища представляє собою важливий ресурс у сфері психолого-педагогічного супроводу, який сприяє підтримці та гармонізації психічного здоров'я його учасників, перш за все учнівської молоді, та сприяє повноцінному розвитку їх особистісного потенціалу.

В умовах воєнного часу та чисельних травматичних ситуацій освітня система повинна забезпечити фізичну та психологічну безпеку для учасників освітнього процесу. Емоційний інтелект, визначений Д. Гоулманом [1] як здатність усвідомлювати свої емоції й емоції інших, щоб мотивувати себе й інших та якісно керувати емоціями наодинці із собою й при взаємодії з іншими, стає ключовим елементом для адаптації та стійкості учасників освітнього процесу в умовах нестабільної соціальної ситуації.

Емоційний інтелект людини включає кілька основних складових (сприйняття, розуміння, усвідомлення, управління емоціями власними та інших), Ці складові взаємодіють та доповнюють одна одну, створюючи загальну картину емоційного інтелекту, який відіграє важливу роль у соціальних взаємодіях та особистісному розвитку. У контексті освіти, це стає важливим елементом для інтерпретації та адекватної реакції на емоційну інформацію, сприяючи ефективному спілкуванню між учасниками освітнього процесу.

Сучасні виклики вимагають інноваційних підходів до організації освітнього процесу, де розвиток м'яких навичок, пов'язаних з емоційною компетентністю, є основою для ефективною відповіді на зміни та несподівані обставини.

Виявлення високого рівня емоційного інтелекту проявляється у вмінні ефективно використовувати методи ненасильницької комунікації, яка є ключовою стратегією для забезпечення безпеки в міжособистісних відносинах. Концепцію ненасильницького спілкування вперше визначив американський психолог М. Розенберг і ця комунікація представляє собою ефективний метод взаємодії, який дозволяє свідомо сприймати власні почуття та почуття та потреби інших, сприяючи вирішенню конфліктів та співпраці.[2]

Ненасильницька комунікація в освітньому середовищі акцентує увагу учасників навчального процесу на їхніх емоціях та емоціях інших учасників. Використання цього підходу необхідне для побудови позитивних відносин, забезпечення поваги до кожного учасника та культурної рівності в освітньому процесі.

Структура ненасильницької комунікації включає безоцінне спостереження, вираження почуттів та потреб, а також формулювання прохань. Застосування цієї моделі сприяє комфортній взаємодії між всіма сторонами освітнього процесу.

Емоційний інтелект особистості тісно пов'язаний із використанням ненасильницької комунікації, оскільки цей метод сприяє розвитку емпатії та співчуття до інших. Це безпосередньо впливає на взаємини між викладачами та студентами, створюючи позитивний клімат в освітній установі.

Безпечне освітнє середовище, яке визначається внутрішніми умовами для продуктивної спільної діяльності та розвитку особистості в групі, визнається як один із аспектів соціальної взаємодії. Емоційний інтелект розглядається як важливий чинник у формуванні безпечного освітнього середовища, оскільки його наявність у всіх учасників групи сприяє позитивній атмосфері. Таким чином, розвиток емоційного інтелекту учасників освітнього процесу є ключовим у забезпеченні підтримки безпечного освітнього середовища.

На сьогоднішній день, створення безпечного середовища для здобувачів освіти є важливими завданнями. Розвиток емоційного інтелекту освітян та учнівської молоді виявляється ключовим у досягненні цих цілей.

Список літератури:

1. Гоулман Д. Емоційний інтелект. К. Vivat, 2018. 512 с.
2. Розенберг М. Ненасильницьке спілкування: Говорити мирно в світі, повному конфліктів. К. «Софія», 2021. 192 с.